

Stå op for principper: Grib ind for at 'skabe en global sikkerhedsarkitektur'!

Webcast-dialog den 12. marts 2025 med Schiller Instituttets grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 12. marts 2025

HARLEY SCHLANGER: Velkommen til dagens ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche. Hun er grundlægger og formand for Schiller Instituttet. Det er onsdag den 12. marts 2025. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer til Helga via e-mail på questions@schillerinstitute.org eller skrive dem på chatsiden.

Helga, med den hurtige udvikling er det svært at følge med, så jeg vil gerne begynde med dit syn på det store billede, en {tour d'horizon}: Hvor ser du tingene stå i dag i denne turbulente overgangsperiode mellem to paradigmer?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Som du siger, bevæger tingene sig så hurtigt, at det er svært at følge med. Jeg har lige sagt det samme til en anden for lidt siden, men jeg synes bestemt, at tegnene er lovende. Jeg synes, at mødet i Saudi-Arabien mellem Rubio og jeg tror, det var Yermak fra Ukraine, gik godt. Nu er Waltz på vej til Moskva; russerne har endnu ikke kommenteret

resultatet af forhandlingerne mellem USA og Ukraine og siger, at de venter på, at de amerikanske delegerede kommer og briefer dem, men jeg synes, det går i den rigtige retning. Nu ved jeg ikke, om russerne vil gå med til det, der blev aftalt i Jeddah – det vil vi vide inden for en dag eller to, men det går helt sikkert i den rigtige retning, og jeg tror, at det, udenrigsminister Lavrov sagde i et interview med nogle amerikanske bloggere, som besøgte ham i Moskva, blandt dem Larry Johnson, som var med i dette program flere gange, og dommer Andrew Napolitano, og en tredje person, Mario Nawfal, og Lavrov sagde i denne dialog, da han blev spurgt, hvordan han vurderer den nuværende udvikling mellem USA og Rusland, at han tror, at tingene er på vej tilbage til det normale, hvilket betyder, at de to stormagter, de to største atommagter, at hvis de begynder at have en dialog igen, så burde det være normalt.

Og jeg har virkelig sagt mange gange, at alle, der ikke er idioter, burde være glade for det! For ifølge mange eksperter – virkelig fornuftige, erfarne militæksperter fra mange lande – var vi på vej mod en atomkonfrontation, og det gik så hurtigt i de sidste uger af Biden-administrationen, hvor stadig kraftigere, langtrækkende våben blev leveret til Ukraine og virkelig nåede snubletrådstilstanden meget, meget tæt på. Så hvis denne del af den strategiske verdenskrise nu i det mindste er på vej ind i en mere rolig periode, bør alle, der ikke er idioter, være glade for det! For hvis det nogensinde skulle komme til en militær konfrontation mellem de to største atommagter i verden, ville ingen overleve konsekvenserne.

Er alle så glade for det? Det er meget interessant: Keir Starmer, den britiske premierminister, som har forsøgt at opildne USA til at fortsætte og endda i den seneste tid har allieret sig med Macron for at holde krigen i Ukraine i gang, selv om USA forsøger at indgå en fredsaftale, hilser nu resultatet af mødet i Jeddah velkommen ved at sige, at han er

helt enig og lykønsker præsident Trump med denne succes. Nu tror jeg, at briterne, som var de mest skræmte over tilnærmelsen mellem Trump og russerne, tydeligvis frygter for eksistensen af det »særlige forhold« mellem London og Washington, som har været grundlaget for den unipolære verden efter afslutningen af den kolde krig. Og hvis USA bevægede sig væk fra det, hang de ligesom i luften.

Det er naturligvis ikke alle i Europa, der deler denne opfattelse: Europæerne er utroligt opsatte på at holde krigen i gang, på at gå i gang med en hidtil uset oprustning af hele Europa. Nu havde præsident Macron tilsyneladende et møde bag lukkede døre med 37 lande og deres militære ledere eller stabschefer, og de har tydeligvis planlagt, hvordan krigen skal fortsætte, og de har endda talt om at sende franske tropper til Ukraine – alle disse ting. Von der Leyen forsøger at presse »Rearm Europe«-loven igennem Europa-Kommissionen, hvor hun ønsker at afsætte 800 milliarder euro til militarisering af Europa i de næste mange år, og hun ønsker at gøre det uden at konsultere eller endda informere Europa-Parlamentet ved at påberåbe sig artikel 122 i Lissabontraktaten, som dybest set er en nødretstilstand, hvilket jeg synes er meget udemokratisk, og som bare viser, hvad dette apparat, dette permanente bureaukrati, er blevet til. Og det faktum, at de nu forsøger at forhindre Calin Georgescu i Rumænien i at deltage i præsidentvalget, er blot endnu et tegn på, at demokratiet er ved at forsvinde, hvilket jeg mener bør bekymre enhver.

Så vi har en meget mærkelig situation, hvor de to store magter, USA og Rusland, ser ud til at være på vej mod, som Lavrov sagde, »en tilbagevenden til normalitet«, dialog, løsning af Ukraine-krisen, forhåbentlig på kort sigt, mens nogle europæere er fuldstændig drevet af tanken om, at de nu er nødt til at militarisere. Og jeg tror, det er meget farligt, for hvis man nu begynder at oprette budgetter – og Merz forsøger at gøre det samme i Tyskland; vi får se, om det

lykkes for ham – hvis man begynder at oprette militærbudgetter uden for det almindelige budget, i traditionen fra Hjalmar Schacht og hans Mefo-lovforslag, så bliver det, eller kan det blive, en selvopfyldende profeti: For hvis man skaber en boble, som ikke skaber reel velstand, men som skaber militært maskineri, ammunition og våbensystemer af alle slags, så skal det til sidst enten bruges til at erobre et andet land, eller også skal det udødeliggøres på en eller anden måde: Og det er den store fare, som bliver drivkraften for krig.

Så jeg tror, at det, vi gør fra Schiller Instituttets side, er, at vi grundlæggende set tager fat på denne situation – og jeg har endda endnu ikke berørt Mellemosten; der er naturligvis mange andre kriseområder rundt omkring i verden – men grundlæggende set med den idé, at den eneste måde, hvorpå man kan få orden i denne meget hurtigt udviklende situation, som har mange bump og vanskeligheder, er at gå over til et helt nyt paradigme: Nemlig ideen om, at man er nødt til at have en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som løser alle disse problemer på én gang ved at skabe et nyt system, hvor alle får deres interesser varetaget. Og det vigtigste i den forbindelse er naturligvis Den Westfalske Fred i 1648, som afsluttede 150 års religionskrig, og hvor krigens parter først blev enige om principper og derefter gik i gang med at udforme detaljerne. Og jeg tror, at en sådan tilgang absolut er det, der er brug for i dag.

SCHLANGER: Det var bestemt en {tour d'horizon}, og du gav os en masse ting at tænke over. Jeg har et par spørgsmål her, Helga. Det første er fra en podcaster i Canada, som spørger om dit syn på, hvad det betyder, at der vil ske en normalisering af forholdet mellem USA og Rusland? Du berørte det i dit første svar, men måske har du mere at sige.

Og han spurgte også, om du har nogen kommentarer til Mark Carney, tidligere chef for Bank of Canada, derefter guvernør

for Bank of England og en af initiativtagerne til den store nulstilling, til hans udnævnelse eller valg som Canadas premierminister?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at normaliseringen mellem USA og Rusland faktisk har en rig historie, hvor Rusland og USA samarbejdede helt tilbage til den amerikanske revolution og i det 19. århundrede og naturligvis under Anden Verdenskrig. Så det er ikke sådan, at man starter fra bunden, men at der faktisk er et grundlag for, at de store magter i verden kan samarbejde. Og jeg tror nu, at hvis det fungerer godt, kan det også blive broen til at nå ind i det Globale Syd. For hvis USA er på den tidligere regerings linje, så er der en konflikt mellem BRIKS og USA og USA og det Globale Syd; men hvis man har en tilnærmelse mellem USA og Rusland, Rusland, som faktisk er meget værdsat af mange lande i det Globale Syd på grund af den støtte, Sovjetunionen havde givet dem i deres kamp for uafhængighed, så kan det også være et springbræt til at afhjælpe forholdet mellem USA og den Globale Majoritet af lande.

Om det lykkes, må vi se, men jeg tror bestemt, at potentialet er der, for Rusland er slet ikke isoleret; hele NATO's fortælling om, at Rusland er isoleret, at Rusland skal besejres, alt dette, det skete ikke. Rusland er meget godt forbundet med landene i Afrika og Asien, det er én ting.

Hvad angår Mark Carney: Jeg tror, han er inkarnationen af City of London og Wall Street og det militærindustrielle kompleks tilsammen. For han var en af fortalene for dette regimeskifte, hvor det ikke var regeringerne, der skulle føre politik, men centralbankerne. Det var den store debat, som du henviste til fra centralbankmødet i Jackson Hole i 2019, hvor de besluttede sig for Green Deal, Great Reset og alle disse ting. Har du hørt om den grønne aftale for nylig? (latter) Jeg tror, de har ladet den gå i glemmebogen. Der bliver ikke talt om den mere, og den virkede tydeligvis ikke. Så nu har de brug for en ny boble, og den nye boble er naturligvis

militariseringen. Og i betragtning af, at Canada er en del af Commonwealth, og kong Charles faktisk er konge af Canada, tror jeg, man skal se meget nøje på, hvad det indebærer. For de har tydeligvis sat Carney ind for at imødegå alt, hvad Trump gør, især i lyset af Trumps udmelding om, at han vil gøre Canada til USA's 51. stat, hvilket ikke faldt i god jord hos mange mennesker i verden.

Men jeg tror bestemt, at det er noget, man skal holde øje med, for der er meget få mennesker, der i lige så høj grad repræsenterer den absolutte inkarnation af hans monetaristiske system for profitmaksimering, som har stået bag mange af verdens dårligdomme.

SCHLANGER: Her har vi noget fra en abonnent på EIR Daily Alert, og hvis du ikke allerede abonnerer på den, bør du gøre det, for det er det daglige billede af verden, som vi sammensætter. Men hun skriver: »Jeg rundsender din erklæring mod oprustning af Europa, men jeg må indrømme, at jeg er meget pessimistisk. Jeg kan ikke tro, at de europæiske ledere ikke har lært noget af det sidste århundredes historie, som du forklarer i din udtalelse. Tror du virkelig, at de kan vågne op, før vi er i tredje verdenskrig?«

ZEPP-LAROUCHE: Så må vi hellere vække dem! Jeg tror ikke, at de nødvendigvis vil vågne op af sig selv, for de er virkelig hardcore. Og man kan se det i Tyskland, for eksempel. Der er visse repræsentanter for medierne og visse tænketanksfolk, måske et par dusin, men nogle meget fremtrædende; de dukker op i hvert eneste talkshow og i hvert eneste interview, og de er virkelig hardlinere! Og de er fuldstændig fast besluttede på, at man skal forhindre Putin i at erobre Polen og de baltiske lande, og i 2029 har Rusland helt sikkert opbygget sin kapacitet igen, så han vil angribe et andet europæisk land, og derfor er vi nødt til helt at opgive enhver form for social velfærd – det kommer snart, men det er allerede i støbeskeen.

Og disse mennesker, du ved, jeg mener, jeg spekulerede virkelig på, hvad der får dem til at reagere? For de er tydeligvis professionelle analytikere. Men der er et tysk ordsprog, som siger: »Den måde, du råber ind i skoven på, er den måde, ekkoet kommer ud på.« Det synes jeg er et meget godt billede: Forestil dig, at du har et fredeligt landskab, en skov og marker og græs, og så står der nogen i skoven og råber: »Dit svin! Din idiot! Din dæmon!«, og til sidst kommer der naturligvis nogle dæmoner ud af skoven!

Jeg mener, det er en fantasi, ikke? Jeg tror ikke, at Rusland har til hensigt at erobre Europa: Hvorfor skulle de ønske at gøre det? Stedet fungerer ikke lige nu. Rusland er et meget stort land, de har 11 tidszoner, de har flere uudviklede råstoffer end hele Europa tilsammen. Hvad skulle deres formål være med at erobre Europa? Det giver ikke mening, og disse såkaldte eksperter har ikke bevist deres sag, de insisterer bare på det. Og da de er meget godt repræsenteret i massemedierne, er det i høj grad lykkedes dem at overbevise mange mennesker om, at det er tilfældet.

Men jeg tror ikke, det er tilfældet, og jeg tænker bare, hvad kan man gøre for at modbevise denne fortælling? Så det er derfor, jeg arbejder for en helt anden tilgang til en ny sikkerhedsarkitektur, for jeg tror, at hvis man står over for et uløseligt problem, er man nødt til at bevæge sig op på et nyt plan, et højere niveau af fornuft. Så vær venlig vedvarende at støtte min appel, for denne appel er dybest set henvendt til folk med fornuft, så de europæiske ledere erkender, at deres synspunkt ikke deles af et flertal af verdens befolkning. Så hjælp med at distribuere denne erklæring, få så mange underskrifter som muligt, og jeg tror, at det er det bedste, vi kan gøre på nuværende tidspunkt, for at forhindre, at dette bliver en automatik, hvor det på et vist tidspunkt bliver for sent.

SCHLANGER: Denne erklæring er [tilgængelig på](<https://schillerinstitute.com/blog/2025/03/09/instead-of-rearming-for-the-great-war-we-need-to-create-a-global-security-architecture-by-helga-zepp-larouche/>) på Schiller Instituttets hjemmeside. Og folk bør underskrive den og lade den cirkulere, så andre kan underskrive den, og gå til deres lokale politiske embedsmænd, fagforeningsfolk og kirkeledere og sørge for, at folk kender til den.

Nu, Helga, er der en kommentar til dette punkt; nogen skrev ind og sagde: »Diskussionen om NATO-udvidelsen som årsag til den særlige russiske militæroperation og chokterapien kommer nu meget mere ud i offentligheden. Lyndon og du var langt fremme med denne historie: Jeg vil bare gerne lykønske jer og spørge, om I oplever, at der er en voksende anerkendelse af jeres arbejde gennem årene på dette område?«

ZEPP-LAROUCHE: Både ja og nej. [latter] Jeg tror »ja«, fordi der er et stigende antal mennesker internationalt, som udtrykker, også direkte til mig og nogle af mine kolleger, at de virkelig sætter pris på det arbejde, vi udfører, især fordi vi har været urokkelige, at vi »ikke satte vores lille frakke for vinden«, som vi siger i Tyskland, men at vi holdt fast i vores principper, og princippet er, at vi er nødt til at have et mere retfærdigt verdensøkonomisk system, så alle verdens lande kan blomstre.

Men der er også en øget indsats for at undertrykke det, vi siger. Jeg synes, der er flere antydninger af, at de forsøger at undertrykke vores synspunkter. Jeg er endnu ikke nået til et punkt, hvor jeg kan præsentere dig for hele billedet, men jeg tror, at vi har observeret det på flere fronter. Vi er naturligvis ikke de eneste. Hvis de kan opgive hele valg, som de gjorde i Rumænien, og farverevolutionsapparatet stadig fungerer – det faktum, at præsident Trump afvikler de subversive elementer i USAID, betyder ikke, at strukturerne ikke stadig er i funktion i flere europæiske lande.

Nå, men for at besvare dit spørgsmål, så tror jeg, at det er både ja og nej: På den ene side er der flere mennesker, der udtrykker anerkendelse, men jeg tror, at der stadig vil være mange kampe at udkæmpe, medmindre vi har flyttet hele verden til et nyt syn, hvor vi kan erstatte konfrontation med samarbejde. Så ja: Det er, hvad jeg tror.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål – du har berørt situationen i Rumænien et par gange, og jeg har en e-mail her fra en selvudnævnt »ungarsk frihedskæmper«. Og det, han skriver, er: »Hvorfor diskvalificerede forfatningsdomstolen Georgescu fra at stille op til præsidentvalget i Rumænien? Hvad mener du om det? Var der pres for at diskvalificere ham fra de såkaldte demokratiforkæmpere i EU?«

ZEPP-LAROUICHE: Jeg ved ikke præcis, hvad der er sket med forfatningsdomstolen. Jeg tror, at befolkningen i Rumænien er meget oprørt over, at Georgescu allerede har vundet valget én gang, så kvalificerede han sig til at deltage i det næste valg, og så udelukkede de ham med det argument, at hans papirarbejde ikke var tilstrækkeligt, hvilket er et spinkelt argument. Men jeg tror, at en meget overbevisende grund er det faktum, at USA er ved at bygge den største militærbase i Rumænien lige nu. Og det kan være en grund til, at de ikke vil have en præsident, som de siger er venlig stemt over for Rusland og kritisk over for EU. Men jeg synes bestemt, at det er et spørgsmål, som alle, der tror på demokrati, bør være meget bekymrede over, for hvis man aflyser kandidater, der vinder valg, taler man ikke længere om et »demokrati«; man taler om et diktatur.

SCHLANGER: Jeg kan huske et af primærvalgene i Lyndon LaRouches kampagne, hvor han blev nummer to med 26 eller 28% af stemmerne, og de nægtede at give hans delegerede plads: Så det er ikke en hidtil uset handling.

Nu er der et spørgsmål om den egyptiske plan for genopbygning af Gaza. Nogen skrev ind og sagde: »Det ser ud til, at Netanyahu ikke overraskende har afvist den egyptiske plan for opbygning af Gaza. Hvis han ikke vil støtte den, er der så nogen måde, hvorpå den kan fortsætte – kan saudierne f.eks. tilbageholde den gensidige anerkendelse, som Israel ønsker, hvis han ikke vil acceptere planen?«

ZEPP-LAROUCHE: Det kunne de! Min overbevisning er, at den eneste måde – den egyptiske plan er helt sikkert et skridt i den rigtige retning. Men som vi har diskuteret mange gange, mener jeg, at permanent, holdbar fred i Sydvestasien kun er mulig gennem storstilede udviklingsprogrammer, som vi har præsenteret med oase-planen. Og det kræver virkelig et strategisk samarbejde mellem USA, Rusland og Kina. Hvis disse tre lande kan nå til enighed, og du ved, at der er rapporter om, at præsident Trump sandsynligvis ringer til Putin i denne uge. Han sagde, at han vil mødes med Putin personligt meget snart; han vil også mødes med præsident Xi Jinping, sandsynligvis inden for en måned. Hvis denne udvikling går godt, og den geopolitiske konfrontation mellem stormagterne derfor kan overvindes i Mellemøsten, så tror jeg, at alle de andre problemer kan løses. Endda selv om Kina allerede har mæglet mellem Saudi-Arabien og Iran – hele Mellemøsten har været en stedfortræderkrig, et iscenesat område, ligesom Ukraine er det. Derfor tror jeg, at en løsning skal komme oppefra og ned, og så kan alting blive løst. Det, tror jeg, er perspektivet.

SCHLANGER: Jeg har et spørgsmål til dig fra Thomas B., som sagde: »Det siges, at handelsminister Lutnick er arkitekten bag Trumps toldpolitik« – jeg er ikke sikker på, at det er sandt. Men han spørger: »Ved du, hvad der er hensigten bag brugen af told?«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at det er en akilleshæl for Trump-

administrationen. For så sent som i morges ved midnat indførte Trump 25 % told på europæisk stål- og aluminiumseksport til USA; von der Leyen svarede straks flere timer senere med at indføre 25 % import på whisky, på jordnøddesmør – det lyder latterligt, men den samlede sum på begge sider er 26 milliarder euro, og det er ikke jordnødder. Det vil betyde, at tingene bliver dyrere, og at forbrugerne skal betale prisen; det vil drive inflationen op. Og hvis truslen så også omfatter bilimport til USA, kan det virkelig skade den europæiske økonomi, især i Tyskland. Og så vil det blive imødegået igen med noget andet.

Jeg synes, det er en helt forkert idé. Trump tror selvfølgelig, at han beskytter den amerikanske produktion, og at han kan lokke flere investorer til USA ved at gøre alle disse ting. Men jeg tror, det skader alle! Det er et taber-taber-spil, og jeg synes, det er en dårligt udtænkt teori. For da Alexander Hamilton og de tidlige Founding Fathers talte om told, og også senere Henry C. Carey og Friedrich List og så videre, var det en helt anden situation, for told giver mening, hvis man har en ung, spirende økonomi, som skal beskyttes mod meget stærkere økonomier, der dominerer handlen. I det tilfælde kan told give mening. Men ikke hvis man har en totalt integreret verdensøkonomi: Hvis man f.eks. ser på de forskellige produktionsniveauer mellem USA og Kina, eller Kina og Europa, eller Europa og USA, så skader det alle parter, hvis man forsøger at skille det ad – afkoble, fjerne risikoen, eller hvad man nu vil kalde det.

Så jeg tror, at det forhåbentlig kan afhjælpes, for jeg tror, at det sammen med kryptovalutaen helt sikkert er en svag flanke i Trumps økonomiske politik.

SCHLANGER: Lad mig slutte af med at spørge dig om denne uges møde i Den Internationale Fredskoalition. IPC har stået i spidsen for at samle folk fra forskellige samfundslag,

forskellige nationer, forskellige niveauer af engagement, og det har nu stået på i næsten 100 uger i træk. Hvad er der planlagt i denne uge?

ZEPP-LAROUICHE: Vi skal helt sikkert have en vurdering af, hvad der foregår i Syrien, hvor der er en stor opblussen af civile, der bliver dræbt. Vi får flere eksperter til at tale om det, og også en vurdering af den egyptiske Gaza-plan, og hvor vi er på vej hen i Mellemøsten generelt. Vi vil helt sikkert have talere om situationen i Ukraine, hvad der er sket efter Jeddah-mødet, hvad den generelle situation er mellem USA og Rusland, og hvad den europæiske reaktion er på det. Så du bør absolut tune ind og deltage, for det er stedet, hvor du hver uge kan høre topeksperter give dig deres syn på sagen, og det er et meget vigtigt supplement til det, du kan læse i mainstream-medierne, for det er alle mennesker, der har livslang erfaring som analytikere, som militære specialister og som diplomater: Så du bør helt sikkert være en del af det, og det er en voksende fredsbevægelse af mennesker, der kæmper for et nyt paradigme for at komme ud af de nuværende strategiske farer.

SCHLANGER: Nå, Helga, tak fordi du kom i dag, og tak fordi du gør det, du gør: Og vi ses på fredag.

ZEPP-LAROUICHE: Det håber jeg. Indtil da.